

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/972/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206076
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812206076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Márie Rišiaňovej, v právnej veci navrhovateľa: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4C/133/2012-51 zo dňa 19. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27. 09. 2012 si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 175 € titulom majetkovej škody a sumy 110,64 € titulom nemajetkovej ujmy, čo odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného navrhol vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX s dlžníkom Z. Q., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci spisovú značku Ex 351/2004. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom okresnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Revúca vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ ako oprávnený podal exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom predpokladal, že súd mu svojou činnosťou poskytne ochranu v „zákom predpokladanej kvalite“ a teda, že dôjde k reálnej zmene súdneho exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ zdôraznil, že napriek tomu, že návrh na zmenu súdneho exekútora spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom sa tak nestalo a súd o zmene súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu okresného súdu si teda navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť tým, že Okresný súd Revúca nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody v sume 175 € a nemajetkovej ujmy vyčíslenej v sume

110,64 € a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote. Okresný súd ďalej uviedol, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Okresný súd ďalej konštatoval, že z exekučného spisu 3Er/345/2008 zistil, že dňa 20. 02. 2004 sa pred súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom začalo exekučné konanie na základe návrhu oprávneného (navrhovateľa) proti povinnej Z. Q. pre vymoženie sumy 247,73 € s prísl. na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice N 5156/2003, NZ 112069/2003, spisanej na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača dňa 29. 11. 2003. Dňa 01. 03. 2004 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 23. 11. 2004 vydal okresný súd poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala vykonaním vyššie uvedenej exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 bol okresnému súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Uznesením č. k. 3Er/345/2008-27 zo dňa 20. 01. 2011 okresný súd exekúciu podľa § 58 a § 57 ods. 1, písm. a/ Exekučného poriadku zastavil. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že bolo neúčelné rozhodovať o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, nakoľko zastavenie exekúcie z úradnej moci má prednosť. Vzhľadom k tomu, že okresný súd nemal preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Len pre úplnosť okresný súd uviedol, že pokiaľ navrhovateľ v žalobe žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitimným rozsudkom (§ 152 ods. 2 OSP), tak medzitimný rozsudok súd vydá v tom prípade, ak existujú dôvody pre postup podľa § 152 ods. 2 OSP; ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitimného rozsudku nevyhoví, nevydáva o tom samostatné rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vypoariadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 10. 10. 2013 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol podľa navrhovateľa postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach.

K uplatnenej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opisuje ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie

okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostal odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru navrhovateľa zrejme akou úvahou dospel okresný súd k presvedčeniu o tom, že navrhovateľovi škoda nevznikla. Rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Okresný súd bol podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný t. j. jeho argumenty nepodporili príslušný záver, na základe ktorého návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj rozdielny skutkový základ.

Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí ani s tým, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť podľa navrhovateľa zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, pretože za tieto náklady dlžník nemôže niesť zodpovednosť.

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Uviedol, že okresný súd v súvislosti s majetkovou ujmou analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydal za odôvodnenie svojho rozhodnutia. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 4C/133/2012 zo dňa 19. 09. 2013 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o odvoláciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že v spise sa jednak žiadne podanie navrhovateľa, obsahom ktorého by bola žiadosť navrhovateľa resp. jeho právneho zástupcu o odročenie pojednávania nenachádza a navyše podľa obsahu spisu okresný súd nenariadil vo veci pojednanie, ale odvolaním napadnutý rozsudok vyhlásil bez nariadenia pojednávania o čo svedčí Zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 19. 09. 2013 (č. I. 49 spisu); termín verejného vyhlásenia rozsudku oznámil okresný súd postupom podľa ust. § 156 ods. 3 OSP. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podanie v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 2NcC/200/2012 zo dňa 15. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici okrem iného tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4C/133/2012 vylúčil sudcu Okresného súdu Revúca JUDr. Petra Csanka, ktorý bol zákonným sudcom v exekučnom konaní, od ktorého odvodil navrhovateľ nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňovaný v tomto konaní. Okresný súd Revúca uvedenú skutočnosť rešpektoval, keď bola vec sp. zn. 4C/133/2012 pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Petrovi Kvietkovi spomedzi nevylúčených sudcov Okresného súdu Revúca, čo znamená, že odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca je neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), pričom súd úplne podľa navrhovateľa odignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti so správou informačného systému, v súvislosti s administratívnym spracovaním textov urgencií, v súvislosti s vyhotovením urgencií, poštovným a telekomunikačnými výdavkami, preto je podľa názoru navrhovateľa v tejto časti rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku škody - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku škody ani výšku škody neskúmal berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku škody. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejme v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s dôvodmi okresného súdu okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Takéto odvolacie námietky navrhovateľa nekorešpondujú s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy ani to na základe čoho si uplatňuje škodu a nemajetkovú ujmu práve vo výške uvedenej v petite žaloby. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku vychádzal aj z príslušného exekučného spisu, ktorý s danou vecou súvisí. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní vytkol, že svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol iný skutkový dej a teda aj iný skutkový základ, odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu takáto skutočnosť nevyplýva.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

: proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.